

nowych lub innych punktów kanalizacyjnych powinny być wyprowadzane drogą najkrótszą.

Przewody układać należy o ile możliwości równolegle do najbliższej ściany w bezpiecznem oddaleniu od niej, nie mniejszem niż 2 metry.

Zmiany kierunku dokonywa się za pomocą krzywek o promieniu dla przewodów głównych nie mniejszym niż 10 średnic i dla przewodów drugorzędnych nie mniejszym niż 5 średnic tych rur.

Połączenie boczne jednej rury z drugą należy urządzać pod kątem nie większym, niż 60° , tylko w wypadkach wyjątkowych zezwala się łączyć rury tak poziome, jak i pionowe pod kątem prostym.

§ 36. Wierzch przewodu, ułożonego pod podłogą pomieszczenia ogrzewanego powinien być pokryty warstwą nasypu conajmniej 0,30 m. Wierzch zaś przewodu, leżącego poza obrysem budynku powinien się znajdować conajmniej na głębokości 1,5 m pod powierzchnią terenu, w celu zabezpieczenia od zamarzania. Taką samą głębokość należy zachować względem wszelkich, umieszczonych nazewnątrz zaworów i zgięć przy podstawie rur spustowych, stojących.

§ 37. Od najniżej położonego i najwięcej oddalonego punktu posesji, aż do kanału ulicznego powinien być zachowany ciągły spadek; tę samą zasadę stosuje się i do innych punktów, mających być skanalizowanemi, aż do połączenia tychże z kanałem ulicznym, lub przewodem głównym. Wyjątek może być dozwolony dla przewodów czystej wody w górnym końcu sieci kanalizacyjnej, jeżeli przez zmniejszenie spadków tychże można będzie osiągnąć odpowiedniejszy spadek dla ścieków brudnych.

Gdyby ciągły spadek przewodu głównego, większych urządzeń kanalizacyjnych przekraczał 2‰ , spadek zaś mniejszych urządzeń 3‰ , to w takim razie dozwolony być może przełom pod tym jednak warunkiem, ażeby punkt przełomu nie był pod jezdnią i żeby najmniejszy spadek wynosił w każdym razie nie mniej niż 2‰ dla większych i 3‰ dla mniejszych urządzeń kanalizacyjnych.

Spadek głównych rur odprowadzających nie powinien przekraczać 20‰ , bocznych zaś 40‰ .

§ 38. Spadek rur powinien być nie mniejszy niż:

dla rur o średnicy 100 mm.	—	0,03
" " " 150 "	—	0,025

dla rur o średnicy 200 mm.	—	0,020
" " " 250 "	—	0,015
" " " 300 "	—	0,01

Spadek mniejszy od wyżej wskazanego należy dopuszczać tylko w razach wyjątkowych i pod warunkiem, ażeby przemywanie rur było w zupełności zabezpieczone za pomocą stosownych urządzeń (płuczki i t. p.).

Jeżeli przy zaprojektowaniu przewodu pod podłogą piwnicy lub suterenu okaże się, że spadek jego będzie mniejszy od wyżej wskazanego spadku minimalnego, to rury powinny być układane nad podłogą ze spadkiem najodpowiedniejszym. W tym razie należy układać na wspornikach metalowych, umocowanych w murze, albo też na słupach z kamienia, cegły lub betonu. Każda z rur winna być podpartą przynajmniej w dwóch punktach.

§ 39. Ustawia się następujące normalne średnice przewodów:

A. Przewody spustowe:

- od klozetów 100 — 150 mm.;
- od pojedynczego zlewu kuchennego, zmywaka wanny, umywalni lub pisuaru—50 mm.
- od kilku zlewów, wanien, umywań, lub pisuarów — 70 mm.

B. Przewody odprowadzające:

- od kuchen, pralni, wanien, oraz wpustów stażennych, piwnicznych i t. p. — 100 mm.
- od ogólnych ustępów, albo też przy kilku razem połączonych rurach odpływowych oraz wpustach podwórzowych — 150 mm.
- dla głównych rur odprowadzających 150—200 mm (i więcej w razie potrzeby).

Przewody drugorzędne, łączące się między sobą, powinny wogóle przechodzić w przewody o większej średnicy.

Średnice wszelkich przewodów odprowadzających, łącznie z przewodem głównym, powinny być jaknajmniejsze, z zachowaniem rozmiarów wyżej wskazanych i odpowiednio do ilości odprowadzanych ścieków.

§ 40. Przewody spustowe wewnątrz budynku do wód i ścieków domowych należy ustawiać, o ile możliwości, pionowo. W każdym razie nie jest dozwolone bez szczególnego na to upoważnienia ustawianie tych rur pochyło pod kątem z linią pionową większych od 45° .

Połączenie rur spustowych należy urządzać pod kątem nie większym nad 60° , licząc w kierunku biegu wody.